

Diater og Befordringsgodtgjorelse m. m. udrædes af Veikassen, der opretholdes ved fremdeles at opkræve Veikassen. Den hele Veitjeneste ordnes ved Regulativer, approberede af Indenrigsministeriet, dog med Forbehold af Officerernes militaire og tjenstlige Stilling.

Ved Siden af denne fuldstændige Statsorganisme, der ogsaa omfatter den fornødne Control udøvet igjennem Veidirectøren, foreslaaes en saakaldet oeconomisk Bestyrelse af Amtsråadene ved Delegation af tvende Medlemmer til Conference med Districtingenieurerne og ved Talrevision af Veiregnskaberne, ligesom det er forbeholdt Amtsråadene tildeels at tage Bestemmelse om det aarlige Veiarbeides Omfang og Rigsdagen at fordele Veikassens Indtægter efter Fradrag af Gager etc. imellem Amtene som Subvention for 5 Aar ad Gangen, imod at disse overtage Hovedlandeveienes Vedligeholdelse.

Det er umiskjendeligt, at denne Ordning kunde medføre forskjellige tekniske Fortrin og en større Eensartethed i Behandlingen ved Siden af, at den tager et fra et militært Standpunkt velberegnet Hensyn til Statskassens Larv, idet den overdrager til det civile Veivæsen at bære et ikke ubetydeligt Bidrag til Ingenieurcorpset saavel med Udgifterne som med Beskæftigelse og Uddannelse, men saafremt dette Forslag skal betragtes som Udførelse af Ministeriets Tanke, maa Commissionens øvrige Medlemmer bestemt fraraade en saadan Forandring i Bestyrelsen af Landets Veivæsen, der i det Væsentlige kun gaar ud paa at overføre det hidtidige System for Hovedlandeveiene ogsaa paa de mindre Landeveie og Biveiene, og er uforenelig med den Myndighed over Veivæsenet, som Communerne hidtil i Kraft af Lovgivningen have udøvet og efter Erfaringens Vidnesbyrd have udøvet til Gavn for Samsundet. Ligesom dette System ikke kan foranledige nogen Undersøgelse af de i Ministeriets Skrivelse fremhævede 3 Hovedpunkter, fordi de slet ikke kunne foreligge, saaledes maa Commissionens Fleertal ansee det for uforødent at drøfte Forslaget's enkelte Details; thi saalidet som Forslaget er rettet paa at fjerne noget af de Klagepunkter, der have lydt igjen-

nem Repræsentationen og været den nærmeste Ansvarg til, at Sagen af Ministeriet er sat i Bevægelse, saalidet kan der være nogen Tvivl om, at en Ordning af denne Natur vil møde en afgjort Modstand i Rigsdagen som uforenelig med de Fordringer, der efter Landets politiske og oeconomiske Forhold maa kræves fyldestgjorte. Det er ikke blot Tidsalderens Udvikling, men ogsaa Landets ulykkelige Stjæbne, der med uestergivelig Alvor kræver Indskrænkning af ethvert Regjeringsmaskineri, de derved betingede større Fordringer til den communale Virksomhed og Selvgjering, og en saa sparsommelig Huusholdning, som Omstændighederne og Diemedet tilstede.

Det er Commissionens Formening, at disse Hensyn kunne fyldestgjøres og Diemedet, Landets Forsyning med forsvarlige Veie, opnaaes med taalelige Offre, naar der af det ovennævnte Forslag, i Overensstemmelse med Ministeriets Skrivelse, optages som ledende Tanker: at Hovedlandeveiene og de mindre Veie samles under een Bestyrelse, at der fra Statens Side føres en virksom og veiledende Control, og at Dispositionen over Pengemidlerne forbeholdes Communerne.

Naar Ministeriet har forelagt Commissionen det Spørgsmaal, om det er tilraadeligt, at Hovedlandeveienes Vedligeholdelse henlægges under Amtsråadenes Bestyrelse, da formener Commissionen, at dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Ved Amtsråadenes „Bestyrelse“ forstaaer Commissionen ikke den umiddelbare Veibestyrelse, men Forsorgen for, at denne bliver forsvarligt rogtet, og at Veiene holdes i behørig Stand. Det kan meget vel indrømmes, at Amtene hidtil ikke i Almindelighed have kunnet raade over saa fuldstændigt uddannede Teknikere, som de Ingenieurcorpset har kunnet tilbyde Hovedlandeveiene, men selv affeet fra Spørgsmaalet om en saa fuldstændig teknisk Uddannelse er nødvendig, naar Talen ikke er om Nybygning, men kun om Vedligeholdelse, maa det indrømmes, hvilket ogsaa erkendes i Ministeriets Skrivelse og ikke modsiges af de inspicerende Ingenieurofficerers Rapporter, at